

1. Конституція України. Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр>. (дата звернення 10.02.2022)
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/436-15> (дата звернення 10.02.2022)
3. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-XII. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1798-12> (дата звернення 10.02.2022)
4. Господарське право : підручник. В. С. Щербина. 6-те вид., перероб. і допов. К. : Юрінком Інтер, 2015. 640 с.

Сабіна БУБЛІК

Діана ЛОСЬ

студентки ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Артур МАРГУЛОВ

професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
доктор історичних наук, доцент

ПАНДЕМІЯ. КІНЕЦЬ УСЬОМУ ЖИВОМУ ЧИ ПОЧАТОК ЧОГОСЬ НОВОГО?

«Єдине, чого нам варто боятися – це самого страху»

З грудня минулого року весь світ постійно живе з відчуттям страху. І це відчуття викликав «маленький, невидимий гість» – один з різновидів коронавірусу. За цей час з січня цього року Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) оголосила пандемію вірусу, що отримав назву COVID-19. Вірусом охоплено понад 150 країн світу. З кожним днем зростає кількість інфікованих, тих, хто одужав, і тих, хто, на жаль, помер від цієї недуги.

Світ зіткнувся з глобальною кризою в галузі охорони здоров'я, який зачіпає всі верстви суспільства і змінює життя і засоби для існування. Як показує досвід у всіх типах криз і в разі необхідності, від зміни клімату до збройних конфліктів або політичних хвилювань, молоді люди і різноманітні організації швидко вживають заходи і реагують на потреби інших. Як показує моніторинг, те ж саме відбувається зараз під час пандемії COVID-19.

Незважаючи на те, що в даний час увага приділяється тим, хто найбільшою мірою схильний до дії вірусу, є багато ознак того, що пандемія COVID-19 буде мати тривалі соціальні, культурні, економічні, політичні та

багатопланові наслідки для всього суспільства.

Відновлення світової економіки буде нешвидким і нерівним. До кінця 2021 року на докризовий рівень з великих економік повернется лише Китай, за підрахунками McKinsey і Oxford Economics. Загальносвітовий ВВП досягне рівня IV кварталу 2019 року в III кварталі 2022 році, тоді як ВВП США – в I кварталі, а Єврозони – в III кварталі 2023 року (всі оцінки припускають похибки в плюс-мінус один квартал) [1].

Що ж до української економіки, станом на кінець осені, судячи з цифр, трохи покращилася, хоча погіршення очікували багато. Усе тому, що був скасований жорсткий локдаун. Але ризики ще досить великі, і в будь-який момент можна чекати чого завгодно, але якщо дивитися безпосередньо на бізнес, то, за даними Європейської Бізнес Асоціації, українські підприємці через пандемію втратили від 50% до 75% доходу, що є критичними показниками [2].

Масштаб і гострота пандемії COVID-19, безумовно, досягають рівня загрози здоров'ю населення, який може виправдовувати обмеження певних прав і свобод, як у випадку з обмеженням свободи пересування в зв'язку з карантинном або ізоляцією. У той же час, уважне ставлення до таких прав, як право не зазнавати дискримінації, і таким принципам, як прозорість і повага людської гідності, здатне забезпечити ефективне реагування в умовах неминучих в кризовій ситуації дезорганізації і порушення звичного укладу і купірувати негативні наслідки, пов'язані з введенням надмірно широких обмежень, що не відповідають перерахованим вище критеріям.

Як і в багатьох інших країнах, в Україні криза, пов'язана з COVID-19, посилила дискримінацію, ізоляцію і нерівність, що існували до пандемії, виявивши наступні недоліки в галузі охорони здоров'я та соціального захисту. Населення, яке постраждало від конфлікту, особи похилого віку та особи з інвалідністю, і безхатні особи є найбільш уразливими до наслідків кризи, пов'язаної з COVID-19. Пандемія також стала причиною вразливості тисяч медичних працівників, залучених до реагування на COVID-19, переважна більшість з яких – жінки.

Криза, пов'язана з COVID-19 також надає Україні можливість для більш ефективного відновлення. УВКПЛ разом з групою агентств Організації Об'єднаних Націй в Україні провели ряд заходів для оцінки соціально-економічного впливу кризи, пов'язаного з COVID-19.

У нашій праці представлені результати опитування, проведеного серед міської молоді і підлітків за впливом COVID-19 на доходи, працю і зайнятість, соціальний захист, освіту і здоров'я, а також на інші питання. У процесі опитування ми розглядали вплив викликів і проблем молоді, викликаних пандемією. Під час дослідження була опитана молодь, але 94,3% становили саме люди з віком 16-30 років. Збір даних проходив в період з 22 лютого по 18 березня 2021 року і охопив більше 100 чоловік.

Основні висновки дослідження такі: пандемія COVID-19, скоріше,

нейтрально вплинула на дохід, трудову зайнятість, в тому числі на рівень неоплачуваної домашньої праці і освіти молоді, тільки 13,2% опитуваних отримували матеріальну допомогу від держави під час пандемії, а що стосується зміни доходу відповідь людей значно різноманітна, у 39,6% опитуваних дохід не змінився, а ось у 15,1% заробіток тільки підвищився. Більша половини (60–66%) молоді та підлітків дотримуються дистанції під час пандемії і використовують засоби захисту від вірусу, але, на жаль, інша частина українців вважають це не потрібним, на нашу думку, ці дії у нашому житті зараз просто необхідні, аби захистити не тільки себе, а й оточуючих.

Крім цього, дівчата більше стурбовані своїм здоров'ям та їх більший відсоток роблять волеге прибирання та зміцнення власного імунітету. Пандемія посилила існуючу нерівність і оголила вразливі місця в системах соціального забезпечення та економічної діяльності, особливо негативно впливаючи на дівчат і жінок.

Пандемія відносно несуттєво змінила ситуацію в сфері сімейних відносин, на питання «Завдяки карантину покращилися сімейні стосунки?», українці відповіли неоднозначно, 39,6% вважають, що все залишилося як і було, 32,1% утримуються від відповіді, а ось на думку 28,3% людей карантин у позитивну сторону вплинув на сімейні відносини.

За даними опитування близько 47,2% (а це майже половина) людей вважають дистанційну роботу та навчання максимально комфортними та корисним, багато хто хоче що б такий вид роботи тривав і після карантину, тому що це зручно, безпечно і надає більше часу на власні потреби.

Італійський психоаналітик і філософ Сержио Бенвенуто констатує: «Наслідки цієї епідемії посилять тенденцію, що переважала б у кожному разі і для якої “розумна робота”, робота вдома, уникаючи офісу, є лиш одним аспектом. Дедалі рідше щоранку ми будемо сідати до громадського транспорту, аби потрапити на роботу; все більше і більше з комп'ютером працюватимемо вдома, дім також стане нашим офісом. На нашу думку, сентенція Бенвенуто є дуже актуальною.

Як кажуть, скільки в світі людей, стільки й думок, це правда, кожен вважає, як вважатиме за потрібне, хтось може не вірити в небезпеку вірусу, як, наприклад, 35,8% наших опитуваних, а хтось вірить, і завжди в людних місцях дотримується дистанції з маскою на обличчі і антисептиком в руці. Але коронавірус дійсно є, і завжди буде, це неминуче і це факт, ми повинні дотримуватися потрібних стандартів, хоча б заради своїх близьких. Нам дуже шкода, що в світі відбувається такий великий потік неправдивої інформації, багатьох залякали неефективністю вакцин, і що навіть вони небезпечніше самого вірусу, більше половини наших опитуваних не будуть вакцинуватися ні в якому разі, тому що на їхню думку це небезпечно, але люди повинні розуміти, що це не небезпечніше того, що відбувається в світі, і буде відбуватися, якщо всі не замисляться.

1. <https://www.google.com.ua/amp/s/www.epravda.com.ua/rus/columns/2020/12/14/669127/index.amp>

2. <https://www.google.com.ua/amp/s/suspilne.media/amp/20654-svitovi-intelektuali-pro-naslidki-pandemii-koronavirusu-dla-ludstva/>

Інна БУДАРЄВА

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Анна МУНЬКО

доцент кафедри управління та
адміністрування Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат наук з державного управління

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В СЕЛАХ ЯК СКЛАДНИК СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Загальна середня освіта є основою для подальшої освіти і трудової діяльності особистості та є базовою складовою безперервної освіти.

Реалізація цілей щодо розвитку загальної середньої освіти в умовах цифровізації та економічної невизначеності має здійснюватися шляхом:

– створення оптимальної, науково обґрунтованої мережі загальноосвітніх навчальних закладів шляхом укрупнення профільної старшої школи;

– збереження, за наявності контингенту дітей шкільного віку, в сільській місцевості мережі загальноосвітніх навчальних закладів, комп'ютеризації всіх сільських загальноосвітніх I–III ступенів та міжшкільних навчально-виробничих комбінатів;

– створення регіональних центрів дистанційної освіти для учнів сільської місцевості;

– підготовку і перепідготовку педагогічних працівників сільських шкіл, з метою опанування комп'ютерною грамотністю;

– поєднання здобуття повної загальної середньої та професійної освіти;

– створення належних умов для розвитку на селі культурно-освітніх центрів на базі загальноосвітніх навчальних закладів;

– створення у кожному районі шкіл опорних нового типу, навчально-виховних комплексів, профільних класів та класів з поглибленням вивченням